

Parafia św. Augustyna

ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa

Msze św. dzień powszedni: 7⁰⁰, 9⁰⁰, 18³⁰

niedziela: 7⁰⁰, 8³⁰, 10⁰⁰, 11³⁰, 13⁰⁰, 12⁰⁰, 18³⁰ i 19⁴⁵

Spowiedź św. na każdej Mszy św.

Kancelaria: od wtorku do piątku w godz. 9³⁰ - 10⁰⁰; 16⁰⁰ - 17⁴⁵

tel.: 22-838-30-95 tylko w godzinach urzędowania

Konto parafii św. Augustyna: 56 1240 2063 1111 0010 0087 4213

XVII niedziela zwykła

27 lipca 2025

LITURGIA SŁOWA

**Rdz 18, 20-32; Ps 138; Kol 2, 12-14;
Łk 11, 1-13**

Psalm responsoryjny: **Pan mnie wysłuchał,
kiedy Go wzywałem.**

Jezus, przebywając w jakimś miejscu, modlił się, a kiedy skończył, rzekł jeden z uczniów do Niego: „Panie, naucz nas modlić się, tak jak i Jan nauczył swoich uczniów”. A On rzekł do nich: „Kiedy będziecie się modlić, mówcie: Ojcze, niech się święci Twoje imię; niech przyjdzie Twoje królestwo. Naszego chleba powszedniego dawaj nam na każdy dzień i przebacz nam nasze grzechy, bo i my przebaczymy każdemu, kto przeciw nam zawini; i nie dopuść, byśmy ulegli pokusie”. Dalej mówił do nich: „Ktoś z was, mając przyjaciela, pójdzie do niego o północy i powie mu: »Przyjacielu, pożycz mi trzy chleby, bo mój przyjaciel przybył do mnie z drogi, a

nie mam co mu podać«. Lecz tamten odpowie z wewnątrz: »Nie naprzykrzaj mi się! Drzwi są już zamknięte i moje dzieci są ze mną w łóżku. Nie mogę wstać i dać tobie«.

ROZWAŻANIE

Chrystus całym swoim życiem mówił o konieczności modlitwy. Modlitwa to potrzeba życiowa, tak jak oddychanie, jedzenie, sen. Wyraźnie mówię: życiowa. Kto unika modlitwy, ten ginie. Jeśli jest dzisiaj tylu ludzi rozbitych – to czyż nie dlatego, że zaniedbują jakąś podstawową funkcję? I czyż tą zaniedbaną funkcją nie jest modlitwa? Równowaga staje się udziałem ludzi, którzy się modlą. Nic dziwnego, że człowiek odżywa w kontakcie z Duchem Bożym, a przepojony Nim odzyskuje żywotność i równowagę. Człowiek jest mniej skupiony na sobie, kiedy przez pół godziny próbował się skupić tylko na Bogu.

„Ojciec z nieba da Ducha Świętego tym, którzy Go proszą” (Łk 11,13), a Duch uzdolni całego człowieka do pełni życia. Jesteśmy Jego świątynią. Modlitwa jest snopem światła, który wypełniając nas rozświetla witraże. Bez niej w ścianach naszej duszy są tylko ciemne ramy okien z kawałkami szkła.

Jesteśmy formowani tak, aby osiągać sukcesy. Programowani, aby nieustannie dążyć do własnej niezależności: finansowej, zawodowej, również niezależności w relacjach z innymi ludźmi. Często słyszymy: „Nie będę się prosił. Sam sobie poradzę. Kto, jeśli nie ja”. Zgadza się, nawet podświadomie, na wmanipulowywane w nas idee o samowystarczalności. Zgadza się, choć wszczepieni w Chrystusa przez sakrament chrztu, nosimy w swym sercu zupełnie inny porządek. Chrystusowa Ewangelia staje w poprzek idei o samowystarczalności. Gdy Chrystus uczy apostołów modlitwy bezustannie powraca do modlitwy prośby. „Proście, a będzie wam dane” (Łk 11,9).

Czy można wobec takiego nalegania ze strony Chrystusa wątpić w to, że modlitwa prośby, postawa prośby, ma ogromne znaczenie? Skoro sam Bóg uczy nas w jaki sposób prosić, to znaczy, że akt prośby jest nie tylko ważny, ale jest konieczny dla naszego życia duchowego. Prośenie to poniekąd postawa żebraka. Dawanie jest postawą osób hojnych i możnych. Wielu z nas zapewne chciałoby się zaliczać do tych drugich. A jednak wobec Boga jesteśmy biedakami wystającymi na zakrętach świata z wyciągniętą ręką, drążącą, może brudną. Nie mamy niczego, czego wcześniej nie otrzymalibyśmy od Niego. Jeśli uda nam się stanąć przed Bogiem w postawie prośby i wytrwać w niej przez całe życie, doświadczymy rzeczywistego obdarowania dziecka przez najhojniejszego z Ojców.

Powiadam wam: Chociażby nie wstał i nie dał z tego powodu, że jest jego przyjacielem, to z powodu jego natręctwa wstanie i da mu, ile potrzebuje. I Ja wam powiadam: Proście, a będzie wam dane; szukajcie, a znajdziecie; kołaczcie, a zostanie wam otworzone. Każdy bowiem, kto prosi, otrzymuje; kto szuka, znajduje; a kołaczącemu zostanie otworzone. Jeżeli któregoś z was, ojców, syn poprosi o chleb, czy poda mu kamień? Albo o rybę, czy zamiast ryby poda mu węża? Lub też gdy prosi o jajko, czy poda mu skorpiona? Jeśli więc wy, choć źli jesteście, umiecie dawać dobre dary swoim dzieciom, to o ileż bardziej Ojciec z nieba udzieli Ducha Świętego tym, którzy Go proszą”.

ORĘDZIE OJCA ŚWIĘTEGO LEONA XIV NA V ŚWIATOWY DZIEŃ DZIADKÓW I OSÓB STARSZYCH

„Błogosławiony, kto nie stracił nadziei” (por. Syr 14, 2)

Droży Bracia i Siostry!

Jubileusz, który obecnie przeżywamy, pomaga nam odkryć, że nadzieja zawsze, w każdym wieku jest źródłem radości. A kiedy hartuje ją ogień długiego życia, staje się źródłem pełnej szczęśliwości.

Pismo Święte przedstawia różne przykłady mężczyzn i kobiet w podeszłym wieku, których Pan angażuje w swoje plany zbawienia. Pomyślmy o Abrahamie i Sarze: będący już w sędziwym wieku, z niedowierzaniem podchodzą do słowa Boga, obiecującego im syna. Niemożność posiadania potomstwa zdawała się zamykać ich perspektywę nadziei na przyszłość.

Nie inaczej zareagował Zachariasz na zapowiedź narodzin Jana Chrzciciela: „Po czym to poznam? Bo sam jestem już stary i moja żona jest w podeszłym wieku” (Łk 1, 18). Starość, bezpłodność, schyłek życia zdają się gasić nadzieje na życie i płodność wszystkich tych mężczyzn i kobiet. Również pytanie, jakie Nikodem zadaje Jezusowi, gdy Nauczyciel mówi mu o „nowym narodzeniu”, wydaje się czysto retoryczne: „Jakżeż może się człowiek narodzić będąc starcem? Czyż może powtórnie wejść do łona swej matki i narodzić się?” (J 3, 4). Jednak za każdym razem, w obliczu pozornie oczywistej od-

powiedzi, Pan zaskakuje swoich rozmówców interwencją zbawczą.

Osoby starsze, znaki nadziei

W Biblii Bóg wielokrotnie objawia swoją opatrność, zwracając się do osób w podeszłym wieku. Tak było nie tylko w przypadku Abrahama, Sary, Zachariasza i Elżbiety, ale także Mojżesza, powołanego do wyzwolenia swojego ludu, gdy miał już osiemdziesiąt lat (por. Wj 7, 7). Poprzez te wybory uczy nas, że w Jego oczach starość jest czasem błogosławieństwa i łaski, a osoby starsze są dla Niego *pierwszymi świadkami nadziei*. „Czymże jest ów okres starości?” – pyta św. Augustyn. Bóg odpowiada: „dlatego osłabła twoja siła, żeby pozostała moja. Żebyś wraz z Apostołem powiedział: «Kiedy słaby jestem, wtedy jestem potężny»”. Fakt, że dziś wzrasta liczba osób w podeszłym wieku, staje się dla nas znakiem czasów. Jesteśmy wezwani do jego rozeznania, aby właściwie odczytać historię, którą przeżywamy.

Życie Kościoła i świata można bowiem zrozumieć jedynie w następstwie kolejnych pokoleń, a otwarcie ramion wobec starszego człowieka pomaga nam zrozumieć, że historia nie kończy się w teraźniejszości, nie wyczerpuje

KATECHIZM KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

2000 Łaska uświęcająca jest darem habitualnym, stałą i nadprzyrodzoną dyspozycją udoskonalającą samą duszę, by uzdolnić ją do życia z Bogiem i do działania mocą Jego miłości. Rozróżnia się *łaskę habitualną*, czyli trwałe uzdolnienie do życia i działania zgodnego z Bożym wezwaniem, oraz *łaski aktualne*, które oznaczają interwencję Bożą bądź na początku nawrócenia, bądź podczas dzieła uświęcania.

2001 Już *przygotowanie człowieka* na przyjęcie łaski jest dziełem łaski. Jest ona konieczna, by pobudzać i podtrzymywać naszą współpracę w usprawiedliwianiu przez wiarę i w uświęcaniu przez miłość. Bóg dopełnia w nas to, co zapoczątkował, "bo zapoczątkowuje – sprawiając swoim działaniem, abyśmy chcieli, a dopełnia – współdziałając z naszą, już nawróconą, wolą":

Z pewnością my także działamy, ale współdziałamy z Bogiem, który działa. Wyprzedziło nas bowiem Jego miłosierdzie, abyśmy zostali uzdrowieni, i wciąż podąża za nami, abyśmy raz doznawszy uzdrowienia, stale byli ożywiani; wyprzedza nas, abyśmy byli wzywani, podąża za nami, abyśmy zostali okryci chwałą; wyprzedza nas, abyśmy żyli wedle pobożności, podąża za nami, abyśmy wiecznie żyli z Bogiem, gdyż bez Niego nic nie możemy uczynić.

się w pospiesznych spotkaniach i fragmentarycznych relacjach, ale biegnie ku przyszłości.

W Księdze Rodzaju znajdujemy poruszające wydarzenie: udzielenie błogosławieństwa przez starego już Jakuba jego wnukom, synom Józefa. Jego słowa zachęcają ich do spojrzenia z nadzieją

w przyszłość, jak w czasach obietnic Boga (por. Rdz 48, 8-20). Jeśli więc jest prawdą, że kruchość osób starszych domaga się żywotności młodych, to równie prawdziwa jest, że niedoświadczenie młodych potrzebuje świadectwa osób starszych, aby mądrze planować przyszłość. Jakże często nasi dziadkowie byli dla nas wzorem wiary i pobożności, cnót obywatelskich i zaangażowania społecznego, pamięci i wytrwałości w próbach! Na to piękne dziedzictwo, jakie przekazali nam z nadzieją i miłością, nigdy nie odpowiemy z wystarczającą wdzięcznością i konsekwencją.

Znaki nadziei dla osób starszych

Jubileusz, od swoich biblijnych początków, był czasem wyzwolenia: niewolnicy byli uwalniani, długi umarzane, ziemia zwracana pierwotnym właścicielom. Był to czas przywrócenia porządku społecznego zaplanowanego przez Boga, w którym znoszono nierówności i opresje, nagromadzone przez lata. Jezus odnawia te wydarzenia wyzwolenia, gdy w synagodze w Nazarecie ogłasza dobrą nowinę ubogim, przywrócenie wzroku niewidomym, wyzwolenie więźniów i uczynienie zniewolonych wolnymi (por. Łk 4,16-21).

Patrząc w tej jubileuszowej perspektywie na osoby starsze, również i my jesteśmy wezwani do przeżywania wraz z nimi wyzwolenia, zwłaszcza z samotności i opuszczenia. Ten rok jest odpowiednią chwilą, aby to urzeczywistnić: wierność Boga wobec Jego obietnic uczy nas, że w starości zawiera się błogosławieństwo, autentyczna radość ewangeliczna, która wymaga od nas zburzenia murów obojętności, w których często zamknięte są osoby starsze. Nasze społeczeństwa, na wszystkich szero-

kościach geograficznych, zbyt często przyzwyczajają się do pozostawiania tak ważnej i bogatej części swoich środowisk na marginesie i w zapomnieniu.

W obliczu tej sytuacji konieczna jest zmiana podejścia, która będzie świadczyć o przyjęciu odpowiedzialności przez cały Kościół. Każda parafia, każde stowarzyszenie, każda grupa kościelna jest wezwana do czynnego udziału w „rewolucji” wdzięczności i troski, którą należy realizować poprzez częste odwiedzanie osób starszych, tworzenie dla nich, i z nimi, sieci wsparcia i modlitwy, nawiązywanie relacji, które mogą dać nadzieję i godność tym, którzy czują się zapomniani. Chrześcijańska nadzieja zawsze pobudza nas do większej odwagi, do myślenia z rozmachem, do niezadowolania się *status quo*. W tym przypadku: do zaangażowania na rzecz zmiany, która przywróci osobom starszym szacunek i miłość.

Dlatego też Papież Franciszek chciał, aby **Światowy Dzień Dziadków i Osób Starszych** obchodzony był przede wszystkim jako spotkanie z osobami samotnymi. Z tego samego powodu postanowiono, że ci, którzy nie będą mogli przybyć w tym roku do Rzymu na pielgrzymkę, mogą „uzyskać odpust jubileuszowy, jeśli udadzą się w celu odwiedzenia samotnych osób starszych, [...] pielgrzymując niejako do obecnego w nich Chrystusa (por. Mt 25, 34-36)”. Odwiedzenie osoby starszej, to sposób na spotkanie Jezusa, który nas wyzwala z obojętności i samotności.

W podeszłym wieku można mieć nadzieję

Księża Syracha stwierdza, że *błogosławieni są ci, którzy nie stracili nadziei* (por. 14, 2), sugerując, że w naszym życiu – zwłaszcza jeśli

jest długie – może być wiele powodów, aby spoglądać wstecz, a nie w przyszłość. Jednak, jak napisał Papież Franciszek podczas swojej ostatniej hospitalizacji, „nasze ciała są słabe, ale mimo to, nic nie może nam przeszkodzić w miłowaniu, w modlitwie, w ofiarowaniu samych siebie, by być – w wierze – jeden dla drugiego, jaśniejącymi znakami nadziei”. Mamy wolność, której nie może nam odebrać żadna trudność: wolność miłowania i modlitwy. Wszyscy, zawsze, możemy kochać i modlić się.

Dobro, którego pragniemy dla naszych bliskich – dla małżonka, z którym spędziliśmy większość życia, dla dzieci, dla wnuków, którzy radują nasze dni – nie gaśnie, kiedy ustają siły. Wręcz przeciwnie, często to właśnie ich miłość budzi w nas energię, przynosząc nam nadzieję i pociechę.

Te oznaki żywotnej miłości, które mają swoje źródło w samym Bogu, dodają nam odwagi i przypominają, że „choć niszczące nasz człowiek zewnętrzny, to jednak ten, który jest wewnątrz, odnawia się z dnia na dzień” (2 Kor 4, 16). Dlatego, zwłaszcza będąc w podeszłym wieku, wytrwajmy w zaufaniu do Pana. Pozwólmy, by każdego dnia odnawiało nas spotkanie z Nim – na modlitwie i we Mszy św. Przekazujmy z miłością wiarę, którą żyliśmy przez tyle lat, w rodzinie i w codziennych spotkaniach. Wystawiajmy zawsze Boga za Jego dobroć, pielęgnujmy jedność z naszymi bliskimi, otwierajmy serce na tych, którzy są daleko, a zwłaszcza na tych, którzy są w potrzebie. Bądźmy znakami nadziei – w każdym wieku.

Watykan, 26 czerwca 2025 r.
Leon XIV

45. WARSZAWSKA PIELGRZYMKA AKADEMICKA

Warszawska Pielgrzymka Akademicka odbędzie się w dniach od 5 do 14 sierpnia. W tym roku wyruszy po raz 45. pod hasłem: „Napełnieni Duchem”.

Więcej informacji o pielgrzymce można znaleźć na stronie:

www.wapm.waw.pl oraz w mediach społecznościowych

Duszpasterstwa Akademickiego św. Anny.

Zachęcamy do udziału.

OGŁOSZENIA

1. W miesiącach wakacyjnych: lipcu i sierpniu – zmieniony jest rozkład Mszy świętych w niedzielę. **Odwołane są Msze święte o godz. 11.30 i 13.00**, a w ich miejsce będzie **Msza święta o godz. 12.00**. Pozostałe Msze święte odprawiane będą bez zmian. Jest to spowodowane urlopami zarówno księży, jak wiernych, oraz zmniejszoną ilością uczestników Mszy świętych.

2. W miesiącach wakacyjnych zmienione są też godziny przyjęć w parafialnej kancelarii. **Kancelaria jest czynna od wtorku do piątku tylko w godzinach popołudniowych czyli od 16.00 do 17.45.**

3. Abp Adrian Galbas zaprasza do udziału w maratonie modlitewnym w intencji nowych powołań kapłańskich, zakonnych i misyjnych, który odbędzie się w dniach 20 - 22 sierpnia w kościele seminaryjnym przy ul. Krakowskie Przedmieście 52/52. Adoracja Najświętszego Sakramentu potrwa przez 42 godziny i 20 minut. Modlitwa rozpocznie się 20 sierpnia o godz. **13.00** Mszą Świętą pod przewodnictwem ks. Krzysztofa Szwarca, rektora Wyższego Metropolitalnego Seminarium Duchownego w Warszawie. Na zakończenie maratonu modlitewnego 22 sierpnia o godz. **8.00**. Mszy Świętej będzie przewodniczył abp Adrian Galbas, metropolita warszawski.

Prosimy, aby osoby gotowe podjąć trud modlitwy, zapisały się na konkretną godzinę adoracji, co pozwoli nieprzerwanie trwać przed Panem Jezusem. Udział w adoracji należy zgłaszać telefonicznie do Wydziału Duszpasterstwa Ogólnego Kurii Metropolitalnej Warszawskiej w godz. **9.00 - 13.00** od poniedziałku do piątku; tel. **22 53 17 265**.

4. Wszystkim wyjeżdżającym na letni wypoczynek życzymy wielu Bożych błogosławieństw, bezpiecznych wyjazdów i powrotów, udanego pobytu oraz wypoczynku, także – pogłębienia wiary i zacieśnienia jedności z Panem Bogiem, ze Świętymi. Odwiedzajcie miejsca święte, niech kontakt z naturą będzie okazją, by wychwalać Pana, Boga, za wspaniałe Jego dzieła wokół nas.

5. Pielgrzymka jest dobrą okazją do pogłębienia relacji z Bogiem i spotkania wartościowych ludzi. Już w sierpniu wyruszy z Warszawy kilka pielgrzymek do Częstochowy. M.in. Zachęcamy do udziału.

6. Przypominamy, że nawet w gorące dni obecność na Mszy Świętej w kościele zobowiązuje nas do **godnego ubioru**. W świątyniach wschodniego obrzędu, ale także i w katolickich we Francji, czy we Włoszech, nie wpuszczane są do środka osoby w krótkich spodenkach lub krótkich spódniczkach, z odsłoniętymi ramionami. Taki jest *dress code* w miejscach oddanych Wszechmogącemu Bogu. Prosimy o godny strój, gdy idziemy na liturgię.

7. W liturgii tego tygodnia:

- w poniedziałek, 28 lipca, obchodząc będziemy wspomnienie **św. Szarbela Makhlufa**, kapłana;
- we wtorek, wspomnienie **świętych Marty, Marii i Łazarza**;
- w czwartek, wspomnienie **św. Ignacego z Loyoli**;
- piątek, wspomnienie **św. Alfonsa Marii Liguoriego**, biskupa i doktora Kościoła. Jest to jednocześnie **pierwszy piątek miesiąca**. Tego dnia przypada również 81. rocznica wybuchu Powstania Warszawskiego.

8. Módlmy się o radość nieba dla zmarłych w tym tygodniu Parafian.

Wieczny odpoczynek racz im dać, Panie...

Prosimy o ofiary na pokrycie kosztów druku gazetki. Bóg zapłać!

Redagują: ks. dr Dominik Koperski oraz Parafianie. Strona internetowa Parafii: www.swaugustyn.pl

Wydawca: Parafia św. Augustyna, ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa.

